

ת"פ 56399/07/14 - מדינת ישראל נגד ר פ

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 56399-07-14 מדינת ישראל נ' פ

בפני בעניין:	כבוד השופטת נועה חקלאי מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ מתמחה מר אדרי נגד ר פ ע"י ב"כ עו"ד פרטוק
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו 2 עבירות של ניסיון תקיפת בת זוג ועבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיפים 379 + 382 (ב) + 29 ו- 287 (א) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 9.7.13 בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת גידף הנאשם את המתלוננת וניסה לנשוק את שדיה אך היא סטרה לו. גם כחודש קודם לכן ניסה הנאשם לנשוק את שדי המתלוננת. ביום 5.8.13 לאחר שקצין משטרה אסר על הנאשם להיכנס לבית ולהיות בקשר עם המתלוננת, הגיע הנאשם לבית כשהוא מלווה על ידי שוטרים על מנת לקחת פרטי לבוש ולאחר שהשוטרים יצאו פנה אל המתלוננת ואמר לה: "זה לא ילך בקלות". למחרת, הגיע אל הבית לקחת את הילדים ללא תיאום עם המתלוננת, גידף את בני משפחתה שהיו במקום, וכשזו הגיעה למקום פנה אליה וכינה אותה "זונה" ובכך הפר את ההוראה החוקית.

הסדר הטיעון

2. ביום 9.3.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. עמדת המאשימה להרשעה, 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. ההגנה תטען פתוח לרבות לאי הרשעה ופיצוי.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת ממונה

3. **בתסקיר הראשון** מיום 23.8.2017 שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 41, עלה ארצה בגיל 14, אב ל-4 בנות, מצוי בהליכי גירושין. עובד כיום כנהג מונית שכיר. הנאשם נעדר עבר

פלילי, שירות המבחן התרשם כי הינו בעל תפקוד תעסוקתי יציב. הנאשם הביע חרטה והתנצל על מעשיו, חש בושה ביחס להתנהגותו והתקשה לשתף. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת אשר עדיין חוששת מפניו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל צרכי שליטה גבוהים והתנהגות אלימה והעריך כי קיים סיכון גבוה להתנהגות דומה במסגרת מערכות יחסים זוגיות בעתיד. שירות המבחן שקל לשלב הנאשם בהליך טיפולי אולם הנאשם שלל זאת. שירות המבחן לא מצא נימוקים המצדיקים הימנעות מהרשעה והמליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

4. **בתסקיר השני** מיום 13.12.2017 ציין שירות המבחן כי הנאשם החל הליך טיפולי במרכז "דיאלוג מחודש", שני מפגשים קבוצתיים ומפגש פרטני מדי שבוע. הנאשם הביע קושי להמשיך בהליך בשל העובדה שהטיפול מתקיים בבאר שבע, מרוחק מאיזור מגוריו, ופוגע ביכולת הפרנסה שלו. כמו כן גילה קשיים רגשיים להתמיד בטיפול. שירות המבחן המליץ על דחיה כדי לעקוב אחר השתלבותו בהליך הטיפול.

5. **בתסקיר השלישי** מיום 28.1.2018 ציין שירות המבחן כי הנאשם מבטא אחריות מסוימת להתנהגותו האלימה אך מחזיק בעמדה קורבנית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להעמיק בתהליך האבחון וכי לא חלה התקדמות בתהליך הטיפול. שירות המבחן חזר על המלצתו לבחון התאמת הנאשם לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

6. **בתסקיר הרביעי** מיום 8.5.2018 שירות המבחן ציין כי הנאשם טען שאינו סובל מבעיית אלימות, התקשה להתבונן בעצמו ובחלקיו התוקפניים, אינו מצליח להיות חלק מההליך הטיפולי, ועל כן הוחלט לסיים את ההליך הטיפולי בעניינו. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי רגשי משמעותי המהווה מכשול בכניסה להליך טיפולי וכי הוא מעוניין לשתף פעולה רק בשל החשש שגזר הדין יפגע בתעסוקתו. שירות המבחן שב והמליץ על בחינת התאמת הנאשם לריצוי עונש קצר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

7. הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 29.10.2017 ומיום- 9.5.2018 מצא את הנאשם מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות, לערך המוגן שנפגע, טענה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל, הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן ועתרה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות, קנס ופיצוי.

9. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם והמתלוננת כבר גרושים, הנאשם החל לשקם את חייו, נעדר עבר פלילי, התנדב תקופה ארוכה במשטרת ישראל עובד כיום כנהג מונית ולעיתים כנהג אוטובוס. הפנה לחלוף הזמן מביצוע העבירות. הנאשם לקח אחריות, הודה, חסך זמן שיפוטי יקר, הביע חרטה והסכים ללכת לטיפול. לדבריו העבירות הן ברף חומרה תחתון של עבירות האלימות במשפחה, והפגיעה בערך המוגן מועטה. המתלוננת לא נחבלה. הנאשם הביע רצון לטיפול אבל קשה לו להיפתח לגורמים המטפלים. ב"כ הנאשם ביקש לבטל הרשעת הנאשם שכן הנאשם עובד כנהג ציבורי והרשעה עלולה לפגוע בפרנסתו. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מרכיב

מאסר, ולו בעבודות שירות, דבר שימוטט כלכלית את הנאשם.

- 10.** הנאשם אף הוא בקש לשאת דברים, הביע צער וחרטה על מעשיו, ציין שהתגרש, הודה בטעויות שעשה. לאחרונה חידש את הקשר עם בנותיו. עובד מבוקר עד ליל, משכיר דירה משלם מזונות.

דין

- 11.** הנאשם הורשע בשתי עבירות של ניסיון תקיפת בת זוג ובעבירה של הפרת הוראה חוקית. עסקין בעבירות שבוצעו כלפי אותה מתלוננת בתקופת זמן קצרה, עסקין במסכת עבריינית אחת ולפיכך יקבע מתחם עונש הולם אחד לכל האירוע.

מתחם העונש ההולם

- 12. הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה, כיבוד החוק, שמירה על סדרי השלטון והמשפט ושמירת ביטחון הציבור ובפרט שמירה על שלוות הנפש של מי שהצו נועד להגן עליו, בחירותו ובתחושת ביטחונו.

על הפגיעה בערכים אלו יפים דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07) [פורסם בנבו]:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

- 13. מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה ברף הגבוה, הנאשם גידף את המתלוננת וניסה לנשוך את שדיה בשני מועדים שונים. הנאשם יצר קשר עם המתלוננת למרות ההוראה החוקית שאסרה עליו לעשות כן.

- 14. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות. העבירות בוצעו על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, לא היה תכנון מוקדם לביצוע עבירות התקיפה, לא היה שימוש בנשק חם או קר. העבירות בוצעו על רקע יחסים עכורים ומאז נפרדו דרכם של בני הזוג. נתתי דעתי לכך שלביצוע עבירת ההפרה החוקית קדם תכנון. הנאשם הגיע עם רכבו לבית המתלוננת במטרה לאסוף את ילדיו, וזאת ללא תיאום מראש, גידף את בני משפחתה שהיו במקום והמתין עד להגעת המתלוננת.

- 15. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. **כל מקרה ונסיבותיו. ראו:**

- רע"פ 6037/15 **צדקה נ' מדינת ישראל** (7.9.15), כנגד המבקש הוגשו שני אישומים. האחד ייחס לו את עבירת האיומים והשני ייחס לו את העבירות איומים ותקיפה סתם בן זוג. המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.
- רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.10) המבקש הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. המבקש איים על אשתו, סטר לה בפניה, הצמיד סכין לצווארה ואיים כי יהרגה; בהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו, וזאת תוך השמעת איומים על חייה. בית משפט קמא גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור של המבקש במחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.
- עפ"ג (מחוזי י-ם) 48832-10-15 **פלואי נ' מדינת ישראל** (9.8.16), המערער הורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירה של תקיפת בת זוג וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת האיומים. על רקע ויכול בין המערער לאשתו הדף המערער את אשתו בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. שירות המבחן העריך כי מידת מסוכנותו של המערער גבוהה והוא נידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. ערעורו נדחה.
- עפ"ג (י-ם) 46599-01-15 **פלואי נ' מדינת ישראל** (3.3.15), הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. הנאשם אחד בידה של המתלוננת וטלטל אותה כשבידו סכין. במועד אחר שבר חפצים בבית ואיים על המתלוננת. הנאשם נידון לשל"צ וענישה נלווית. ערעורו נדחה.
- ת"פ (רמ') 25454-06-16 **מדינת ישראל נ' פלואי** (19.7.16), הנאשם הודה והורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. הנאשם היכה את רעייתו בגבה וברגליה ואיים עליה בין היתר באמצעות סכין. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.
- ת"פ (ב"ש) 27841-12-15 **מדינת ישראל נ' אבו מעמר** (29.3.16) הנאשם הורשעה בעבירות של הפרת הוראה חוקית, איומים תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וניסיון תקיפת בת זוג. הנאשם הפר הוראה חוקית שהרחיקו מהמתלוננת, השליך לעברה אגרטל, איים עליה כשהוא אוחז בסכין, כשנה קודם לכן בעט בכל חלקי גופה והכה אותה באגרופים וגרם לה המטומות ודימום באף. נדון במסגרת הסדר ל-13 חודשי מאסר וענישה נלווית.
- ת"פ (רמ') 44270-05-14 **מדינת ישראל נ' פלואי** (10.11.14), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים ובתיק מצורף בעבירה של הפרת צו שנועד להגן על אדם. הנאשם נטל בקבוק בירה שהחזיקה המתלוננת בידה ושפך עליה את תכולתו. בהמשך דחף והפיל אותה על המיטה, חנק אותה ואיים עליה שיהרוג אותה. נדון למאסר של 22 ימים (כתקופת מעצרו) וענישה נלווית.

16. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירות בנסיבות תיק זה נע ממאסר מותנה ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל.

ביטול ההרשעה

17. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה

לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

18. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

19. **יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.**

הגם שנסיבות ביצוע העבירות אינן ברף חומרה גבוהה, לא עמד הנאשם בנטל המוטל עליו להוכיח כי הרשעה תפגע בשיקומו או כי יגרם לו נזק קונקרטי בעוצמה כזו המצדיק את ביטול ההרשעה.

כאמור, הנאשם אמנם עבר הליך טיפולי במהלך ניהול המשפט, אך בסופו של יום ההליך הטיפולי הופסק, לאחר שהנאשם לא הצליח להיפתח ולשתף פעולה כנדרש. בסופו של יום אין המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

באשר לנזק שיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעה: ככלל כל אדם שהורשע בפלילים, הרשעה עלולה לפגוע במידה כזו או אחרת ביכולת התעסוקה שלו. אין די בכך כדי להימנע מהרשעה.

הנאשם שבפני אינו קטין ואף אינו בגיר צעיר, אלא בן 42. עובד כנהג מונית וכנהג אוטובוס.

לא הוצגו בפני מסמכים או ראיות בדבר הנזק שעלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו. גם אם תיפגע במידה מסוימת יכולת פרנסתו, לא שוכנתי כי עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית לנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

שירות המבחן אף הוא לא מצא הצדקה להורות על ביטול הרשעתו.

20. לאור כל האמור, הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

21. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:
- זקפתי לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו.
 - זקפתי לזכותו את היותו נעדר כל עבר פלילי.
 - לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את גילו, את מצבו הכלכלי הקשה, את מצבו המשפחתי. את מאמציו לחדש הקשר עם בנותיו. את היותו עובד ומפרנס את עצמו ומשלם מזונות לבנותיו.
 - לקחתי בחשבון את ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, ואת מאמציו לשתף פעולה בהליך הטיפולי, הגם שבסופו של יום ההליך הטיפולי לא הביא לשינוי מהותי בהתנהלותו.
 - לקחתי בחשבון כי חלפו למעלה מ-5 שנים מביצוע העבירות וכי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.
 - לקחתי בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן, את הערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות

התנהגות אלימה במערכות יחסים זוגיות בעתיד, ואת המלצתו העונשית של שירות המבחן.

· לקחתי בחשבון את הסדר הטיעון שהציגו הצדדים.

22. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, תוך הטלת מאסר מותנה מרתיע שיהווה תמרור אזהרה מפני מעידה נוספת בעתיד. לאור מכלול הנסיבות לא מצאתי הצדקה לגזור על הנאשם רכיב של מאסר, גם לא בדרך של עבודות שירות.

23. על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות.

ב. קנס 800 ₪ או 8 ימי מאסר. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 15.12.18. כל תשלום יזקף ראשית לכך על חשבון הפיצוי

ג. הנאשם ישלם למתלוננת הגב' א פ, ע.ת. 3, פיצוי בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 15.8.18.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 3000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות וזאת למשך שנתיים מהיום. הנאשם יחתום על ההתחייבות עוד היום, אחרת יאסר למשך 15 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ככל שיש מוצגים יושמדו בחלוף תקופת הערעור

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ח, 27 יוני 2018, במעמד הצדדים.